

REGERINGSRÄTTEN

RÄTTSFALL

Livränta: intäkt och avdrag

A. Besvär av TI angående fabrikören H:s inkomsttaxering år 1959. — H. uppbar under 1959 ett belopp av 9.000 kr från ett bolag. PN = KR beskattade inte H. för beloppet, när detsamma ansågs utgöra del av köpeskilling för en av H. 1945 till bolaget överlåtelse. RR beskattade H. med följande motivering: I målet är upplyst, att H. vid överlåtelse 14/12 1945 av en av honom bedriven rörelse betingat sig, förutom viss kontant ersättning, bl. a., ett belopp å 9.000 kr årligen att utgå intill dess 2 år förflutit från hans död, dock högst under 13 år. Med hänsyn till vad sålunda överenskommit rörande betingelserna för de årliga utbetalningarna ävensom till villkoren i övrigt för överlåtelsen, få ifrågavarande belopp anses utgöra sådan periodisk intäkt, för vilken H. jämlikt 31 § KL är skattskyldig såsom för inkomst av tjänst. (RR:s utslag den 8/9 1965.)

B. Besvär av X. angående förhandsbesked. — X. ägde 230 aktier i ett aktiebolag. Hans fader ägde resterande 170 aktier. X. ämnade av fadern förvärva dennes aktier och 2 fastigheter. Såsom köpeskillingslikvid skulle X. lämna fadern utfästelse om en för honom livsvarig livränta på belopp, vars kapitaliserade värde motsvarade värdet å aktierna enligt deklara-tionskursen respektive taxeringsvärdet å fastigheterna. X. frågade, huru-

vida de årliga livränteutbetalningarna utgjorde avdragsgill kostnad. — RR: Enär, oavsett att livräntan utgör köpeskilling för aktier och fastigheter, de årliga utbetalningarna äro att hänföra till sådana periodiska utbetalningar, som avses i 46 § 2 mom. KL och 4 § 1 mom. Si, prövar RR rättvist att förklara X. berättigad att åtnjuta avdrag för utbetalningarna vid sina inkomsttaxeringar. (RR:s utslag den 15/9 1965.)

Jfr. RÅ 1962 ref. 14, RR:s utslag den 26/5 1965 (Skattenytt 1965 sid. 358). Se dock även RÅ 1963 ref. 34.

Utarrendering av jordbruk till barn: skenavtal eller ej?

Besvär av förre lantbrukaren J. angående inkomsttaxering år 1958. — J. utarrenderade genom kontrakt den 1/4 1955 sin jordbruksfastighet till sina fyra barn (två söner födda år 1933 och 1942 och två döttrar födda år 1931 och 1937) och två andra personer mot ett årligt arrende av 25.000 kr att erläggas med 15.000 kr den 1/10 och återstoden den 31/3; dock att "detta kan göras något rörligt beroende på goda och dåliga år". Den äldste sonen studerade vid Ultuna och hade under två sommarmånader anställning, den andre sonen redovisade en mindre inkomst från ifrågavarande fastighet, den äldsta dottern, fil. stud., hade tillfällig anställning å bibliotek och den andra dottern

hade under åtta månader anställning som mönsterriterska. — PN, som beräknade arrendatorernas nettointäkt av fastigheten till 27.649 kr, upptog härav till beskattning hos ettvar av barnen 5.530 kr, eller tillhopa 22.120 kr. Hos KR yrkade TI, att J. skulle beskattas för beloppet 22.120 kr. KR: Såvitt handlingarna utmärka har arrendeavtalet icke underskrivits av särskilt förordnad god man för de omyndiga barnen. Ej heller framgår att överförmyndaren lämnat sitt medgivande till avtalet såvitt angår de omyndiga. Det synes därför oviss huruvida avtalet är giltigt, såvitt angår de omyndiga barnen. Oavsett hur därmed må förhålla sig giva omständigheterna anledning antaga, att J. genom avtalet berett samtliga barn fördelaktigare villkor än han skulle hava betingat sig av oskylda personer. På grund av att arrendesumman enligt avtalet synes kunna jämkas utan att grunderna för sådan jämkning angivits, kunna arrendatorerna icke anses förpliktade att utgiva visst arrende under arrendetiden, utan synes det ekonomiska resultatet för arrendatorerna kunna regleras så att det varje år blir tillfredsställande. Att avsikten med avtalet varit att tillgodose barnen på J:s bekostnad bestyrkes även av vad J. anfört i målet. Han har sålunda uppgivit, att anledningen till att han medtagit de två omyndiga barnen såsom arrendatorer varit, att han ej velat göra någon åtskillnad mellan barnen och att, om ej alla barnen ingått som arrendatorer utan endast de myndiga, dessa skulle hava gynnats på de omyndigas bekostnad. Då barnen icke synas hava tagit några risker genom avtalets ingående och icke insatt eget arbete i jordbruket i nämnvärd omfattning, synes den inkomst de redovisat av arrendet, i den mån den överstiger skälig avkastning

av deras i jordbruket insatta kapital, rätteligen tillkomma J. Genom att avstå från inkomst till förmån för barnen får han anses hava utgivit periodiskt understöd till barnen, för vilket J., då understödet utgått för barnens utbildning och uppfostran, icke är berättigad till avdrag. I brist av närmare utredning må det antagas att varje barn i jordbruksdriften insatt ett kapital av 11.600 kr. Skälig avkastning å detta kapital må beräknas till 696 kr eller för barnen tillhopa 2.784 kr. Hos RR anförde J. bl. a. Överförmyndarens godkännande av avtalet hade senare inhämtats. Redovisning av förmyndarskap hade skett årligen, varvid 1957 års förvaltning godkänts av överförmyndaren utan anmärkning. RR fastställde PN:s beskattningsåtgärder: Såvitt framgår av handlingarna ha intäkter av ifrågavarande fastighet icke kommit J. till godo utöver vad han i sin deklaration uppgivit. Vad i målet förekommit innefattar ej tillräckliga skäl att beskatta J. för sådana intäkter av fastigheten, som tillgodokommit J:s barn på grund av dem tillförsäkrad rätt att gemensamt med vissa andra personer bruka fastigheten. (RR:s utslag den 31/8 1965.)

Jfr. RA 1950 ref. 39 och RA 1962 Fi 234 (Skattenytt 1962 sid. 270).

Arrende eller köp

Besvär av folkskollärarinnan L. angående eftertaxering för år 1954. — L. utarrenderade enligt kontrakt den 14/3 1953 sin jordbruksfastighet för en tid av 49 år till R. Arrendesumman för hela arrendetiden utgjorde 20.000 kr, varav 5.000 kr skulle erläggas vid kontraktets underskrivande och 5.000 kr den 14/3 ettvar av åren 1954—1956. Genom köpe-

brev den 15/6 1959 försålde L. till R. fastigheten för en köpesumma av 20.000 kr. I en i juni 1959 mellan L. och R. träffad överenskommelse uppgavs anledningen till arrendekontraktet ha varit, att L. skulle överlåta fastigheten till R. för 20.000 kr, men att R. inte beräknade erhålla förvärvstillstånd, varför kontraktet upprättats. Detta skulle upphöra att gälla i och med köpebrevet. PN eftertaxerade L. för år 1954 dels för inkomst av jordbruksfastighet med 5.000 kr, motsvarande under år 1953 uppbyren arrendeavgift, dels för ett förmögenhetsbelopp av 12.700 kr, motsvarande fastighetens taxeringsvärde. KR: ej ändring. RR: Arrendekontraktet innehåller — utöver vad som framgår av KR:s utslag — bland annat att arrendatorn äger fri brukningsrätt och fri förfoganderätt över träd och buskar samt att arrendatorn ensam skall svara för egendomen åvilande vägunderhåll, dikningslån och skatter. Tax.värdet för fastigheten utgjorde, då arrendekontraktet upprättades, 12.700 kr och höjdes år 1957 till 16.000 kr. På grund härav och av arrendekontraktets innehåll i övrigt samt av vad L. och R. sammanstämmande uppgivit om avsikten med arrendekontraktet får anses framgå att redan arrendeupplåtelsen i beskattningsavseende bör betraktas som en äganderättsöverlåtelse. Vid sådant förhållande bör det av L. under beskattningsåret uppbyrna beloppet 5.000 kr anses som del av köpeskillingen för nämnda överlåtelse och ej upptagas till beskattning. I enlighet härmed är L. ej skyldig att erlægga förmögenhetsskatt för fastighetens värde. (RR:s utslag den 1/9 1965.)

Jfr. RÅ 1963 Fi 121 (Skattenytt 1963 sid. 235).

Dn/tn förlust
Avdrag för reparation av stormskadad ekonomibyggnad

Besvär av TI angående torparen B:s inkomsttaxering år 1959. — B:s totala kostnader för iståndsättande av stormskadad ekonomibyggnad på jordbruksfastighet uppgick till 2.838 kr. Han uppbar försäkringsersättning med 1.375 kr. KR fann B. berättigad till avdrag för den av försäkringsbolaget inte ersatta delen av kostnaden, 1.453 kr, enär utgifter för avhjälpande av stormskada är att anse såsom driftkostnad i jordbruket. RR: Såvitt handlingarna utvisa ha stormskadorna å byggnaden icke varit av annan art eller större omfattning, än att de kunnat avhjälpas genom sådan reparation, som B. i allt fall bort räkna med att vid något tillfälle behöva bekosta. Vid sådant förhållande bör reparationskostnaden, till den del den icke täckts av uppbyren försäkring, anses avdragsgill vid taxeringarna. (Två ledamöter ansåg de av stormskador orsakade kostnaderna i sin helhet hänförliga till kapitalförlust, för vilken avdrag inte kunde medgivas.) (RR:s utslag den 9/6 1965.)

Jfr RÅ 1940 Fi 368 (stormskadad lada), RÅ 1955 Fi 132 (Skattenytt 1955 s. 161 — snöskadad lada) och RÅ 1958 Fi 1723 (Skattenytt 1959 s. 78 — snöskadat svinhus); i alla tre fallen medgavs avdrag för kostnaderna för iståndsättandet.

Reparation av byggnad

Besvär av TI angående hemmansägaren E:s inkomsttaxering år 1960. — PN medgav E. avdrag för kostnader för reparation av ladugård med 1.316 kr, motsvarande den del av kostnaden för nytt yttertak, som belöpte på beskattningsåret,

men vägrade E. avdrag för kostnader för ny takresning. — Hos KR yrkade TI, att avdrag för beloppet 1.316 kr skulle vägras, enär yttertakets fick anses vara tillbehör till takresningen och kostnaden för detsamma således en ombyggnadskostnad. KR = RR: ej ändring. (RR:s utslag den 9/6 1965.)

Substansminskning av grustag

Den 13/10 1965 avgjorde RR några mål angående avdrag för värdeminskning av grusfyndighet. Här om kan i korthet nämnas följande. Intäkten av grusfyndigheten hade i nedanstående fall redovisats i förvärvskällan jordbruksfastighet.

Hemmansägaren H. redovisade inkomst av jordbruksfastighet enligt bokföringsmässiga grunder. Detta förhållande föranledde inte, att H. skulle erhålla avdrag för substansminskning beräknat på ett avskrivningsunderlag motsvarande grustagets värde vid försäljningens igångsättande år 1957, utan H. ansågs berättigad till avdrag med belopp, beräknat med hänsyn till fyndighetens värde vid tiden för H:s förvärv av fastigheten år 1950.

Lantbrukaren L. hade genom arv förvärvat en fastighet år 1943. Sedermera hade en grusfyndighet upptäckts på fastigheten och uttag av grus i större omfattning hade påbörjats år 1958. L. ansågs berättigad åtnjuta avdrag för värdeminskning av grusfyndigheten med utgångspunkt från fyndighetens värde vid hans förvärv av fastigheten år 1943.

Hemmansägaren O. ansågs berättigad till avdrag för substansminskning med belopp motsvarande anskaffningskostnaden på grustäcker vid O:s förvärv av fastigheten. Utredningen i målet gav inte an-

ledning till antagande, att denna anskaffningskostnad överstigit summan av de belopp, med vilka O. vid tidigare års taxeringar erhållit avdrag för substansminskning. O. ansågs därför inte berättigad till ytterligare avdrag.

Jfr. RR 20/5 1964 (Skattenytt 1965 sid. 24). Avdrag ansågs böra medges genom årlig avskrivning med så stort belopp, att fyndighetens värde vid fånget blev till fullo avdraget under den tid grustäcken beräknades räcka.

Gåva av fastighet från arbetsgivare

Besvär av skogsfaktorn J. angående eftertaxering för år 1960. — Ett bolag, i vars tjänst J. varit sedan 1924, överlät enligt gåvoavtal i november 1958 till J. ett markområde med därå befintliga bostads- och uthus, vilka J. disponerat såsom tjänstebostad. Området, som avstycades år 1959, taxerades för år 1960 till 11.000 kr. PN eftertaxerade J. för år 1959 för 11.000 kr, enär det med fog kunde antagas att fastigheten överlätits på grund av J:s anställning hos bolaget, och värdet av densamma förty utgjorde för J. skattepliktig intäkt av tjänst, uppskattad till tax.värdet. J. invände, att han lagt ned ungefär 50.000 kr för underhålls- och förbättringsarbeten på fastigheten, varav nära 14.000 kr under år 1959. KR överflyttade eftertaxeringen till år 1960. — RR nedsatte eftertaxeringen till 5.000 kr, enär med hänsyn till omfattningen och beskaffenheten av de byggnadsarbeten, som J. under år 1959 låtit utföra på fastighetens bostadsbyggnad, värdet på fastigheten vid gåvotillfället fick antagas inte ha överstigit 5.000 kr. (RR:s utslag den 2/6 1965.)

Fråga om lön eller à-kontobelopp

Besvär av direktören B. angående inkomsttaxering år 1958. — B. ägde samtliga aktier i ett aktiebolag. Enligt bolagets kontrolluppgift hade B. under år 1957 uppburit lön med 36.000 kr. — Hos PN yrkade B. att inte bli beskattad för beloppet 36.000 kr. Han anförde bland annat. Bolagets ekonomiska ställning var under år 1957 ansträngd. I ett för bolaget den 15/8 1958 upprättat slutligt bokslut hade inte beloppet 36.000 kr redovisats såsom lön till B. utan såsom till honom utbetalade à-kontobelopp. B. hade i syfte att bispringa bolaget övertagit bolagets betalningsansvar för gäld å tillhoppa 82.911 kr. Från gälden hade avräknats bland annat à-kontobeloppen å 36.000 kr, varefter B:s fordran å bolaget den 31/12 1957 utgjort 33.081 kr. B. hade efterskänkt denna fordran samt avstått från att gottskrivas lön för år 1957. PN = KR = ej ändring. — RR biföll B:s talan, enär med avseende å bolagets ekonomiska ställning och övriga i målet upplysta särskilda förhållanden beloppet 36.000 kr inte kunde anses hava utgjort för B. skattepliktig inkomst. (RR:s utslag den 3/6 1965.)

Realisationsvinstbeskattning beträffande aktier, som förvärvats med utnyttjande av optionsrätt

Besvär av X. angående förhandsbesked. — X. förvärvade genom optionsavtal med Y. rätt att för 5.000 kr när som helst före utgången av år 1967 förvärva samtliga aktier i Aktiebolaget Z. I februari 1963 utnyttjade X. optionsrätten. X. hade i december 1964 erbjudits 275.000 kr för aktierna i Aktiebolaget Z. X. anhöll om be-

sked, om vid försäljning av nyssnämnda aktier för X. uppkommande realisationsvinst var skattefri på grund därav att X. sedan februari 1958 innehaft rätt att när som helst för 5.000 kr förvärva aktierna. Om beskedet på denna fråga blev nekande, ville X. ha besked, huruvida X. vid beräkning av realisationsvinst på aktieförsäljningen ägde tillgodoräkna sig ett ingångsvärde av — förutom förutnämnda 5.000 kr — optionsrättens värde vid tidpunkten för optionens utnyttjande i februari 1963. — RN fann att X. — med utnyttjande av honom tillförsäkrad optionsrätt — förvärvat aktierna i Aktiebolaget Z. genom köp i februari 1963 och att köpeskillingen för aktierna utgjort 5.000 kr. På grund därav förklarade RN att, om X. avyttrade aktierna inom 5 år från nyssnämnda förvärv, vinst vid försäljningen utgjorde för X. skattepliktig realisationsvinst i den omfattning, som följde av 35 § 2 mom. tredje st. b) KL, och att vid beräkning av realisationsvinsten X. skulle anses ha förvärvat aktierna för 5.000 kr. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 25/5 1965.)

Stiftelses verksamhet vetenskaplig forskning jämlikt 53 § 1 mom. KL?

Besvär av Stiftelsen Svensk Pälsdjursforskning angående inkomst- och förmögenhetstaxering år 1956. — Stiftelsen, som bildats år 1954 av Sveriges Pälsdjursuppfödare Riksförbund, har till ändamål ”att medelst ekonomiska bidrag stödja och främja vetenskaplig forskning på pälsdjursuppfödningens område med särskild inriktning på främjande av produktionens lönsamhet och kvalitet”. — RR: Enär den av stiftelsen främjade för-

söksverksamheten, i enlighet med stiftelsens ändamål, särskilt inriktats på produktionens lönsamhet och kvalitet, är den ej att hänföra till sådan forskning, som avses i 53 § 1 mom. e) KL etc. Stiftelsen är därför skattskyldig för inkomst av kapital samt för behållen förmögenhet. (En ledamot ville undanröja taxeringarna.) (RR:s utslag den 17/6 1965.)

Jfr. Scholander i Skattenytt 1960 sid. 93 f, i synnerhet sid. 101—102.

Förvaltningskostnader

Besvär av ambassadrådet J. angående inkomsttaxering år 1958. — Ångfartygs AB Tirfing — tidigare ett familjebolag — introducerades på börsen under hösten 1957, varvid bolagets aktiekapital höjdes från 25.641.000 kr till 100.000.000 kr. För varje gammal aktie på nominellt 1.000 kr erhöles 39 nya aktier på nominellt 100 kr. I samband därmed sålde de gamla aktieägarna i runt tal 25 % av sitt aktieinnehav. J. innehade vid beskattningens årets utgång 30.918 aktier i bolaget med ett värde av 4.328.520 kr. — Vid beräkning av inkomst av kapital tillgodoförde sig J. från intäkter å tillhoppa c:a 190.000 kr avdrag för bl. a. förvaltningskostnader med 8.988 kr, varav 5.000 kr avsåg del av kostnaderna för flygresor till Sverige från Mexico, där J. tjänstgjorde, och åter samt telegram- och portokostnader. PN medgav inte det med 5.000 kr yrkade avdraget, enär kostnaderna inte ansågs varit erforderliga för intäkternas förvärvande eller bibehållande. — KR: ej ändring. — RR lämnade besvären utan bifall: Vad i målet förekommit ger vid handen, att ifrågavarande kostnader avsett omplacering av J. tillhöriga kapitaltillgångar eller eljest åtgärder

av beskaffenhet att därav föranledda utgifter icke kunna anses såsom avdragsgilla förvaltningskostnader vid beräkning av J:s inkomst av kapital. (En ledamot ville medgiva avdrag med 1.000 kr.) (RR:s utslag den 3/6 1965.)

Ej avdrag för kommunalskatt vid två taxeringar samma år

Besvär av L. Aktiebolag angående taxering till statlig inkomstskatt år 1957. — Bolaget omlade 1956 räkenskapsåret från perioden 1/4—31/3 till kalenderår. År 1957 avlämnade bolaget två deklARATIONER, den ena avseende tiden 1/4 1955—31/3 1956 och den andra avseende tiden 1/4—31/12 1956. I båda deklARATIONERNA tillgodoförde sig bolaget avdrag för kommunalskatt på grund av 1956 års taxering med 3.415 kr. Bolaget erhöles avdrag här för allenast vid taxeringen för det första räkenskapsåret. (RR:s utslag den 24/8 1965.)

Jfr. Geijer m. fl. Skattehandbok I 6:te uppl. sid. 14.

Förmögenhetstaxering: kapitalisering av periodiskt understöd, som avtalats i samband med försäljning av jordbruksfastighet

Besvär av agronomen R. angående eftertaxeringar för åren 1955—1957. — R. och hans hustru sålde år 1952 till en av sina fyra söner en jordbruksfastighet, varvid i kontraktet bland annat bestämdes, att sonen under R. och hans hustrus livstid till dem årligen skulle betala ett belopp av 12.000 kr. Då svårighet uppkom att erhålla lagfart, upprättades ett nytt köpekontrakt utan bestämmelsen om

årligt belopp av 12.000 kr, vilken i stället infördes i en särskild "förbindelse" av sonen om "periodiskt understöd" till R. och hustrun i anledning av fastighetsköpet. Till säkerhet för förbindelsen medgav sonen in-teckning i fastigheten, vilken dock inte kom till stånd. R. deklarerade och beskattades för understöden som intäkt av tjänst och sonen erhöi avdrag för understöden. — Hos PN yrkade TI, att det kapitaliserade värdet av de periodiska understöden skulle upptagas som förmögenhetstillgång hos R. — Hos KR yrkade R. undanröjande. Han ansåg, att understöden var att betrakta som undantagsförmån avtalad i samband med fastighetsförsäljning eller som pension eller livränta. TI invände, att sonens förbindelse var rent personlig och inte knuten till fastigheten varför undantagsförmån inte kunde anses föreligga. KR: ej ändring, enär R. jämlikt 3 § 1 mom. g) SF är pliktig upptaga kapitaliserade värdet av ifrågavarande förmån. — RR: ej ändring (två ledamöter var skiljaktiga: Enär ifrågavarande understöd med hänsyn till de omständigheter varunder det tillkommit är att betrakta såsom undantagsförmån upplåten i samband med försäljning av jordbruksfastigheter och därför utgör sådan tillgång, som enl. 3 § 2 mom. b) SF icke skall upptagas vid förmögenhetsberäkningen, finna vi skäligt undanröja eftertaxeringarna.) (RR:s utslag den 31/8 1965.)

Jfr RÅ 1938 ref. 54.

Likställighet med ägare och värdet av livstids besittningsrätt av jordbruk

Besvär av förvaltaren T. angående förmögenhetstaxering år 1957. — Genom testamente den 20/8 1954 förordnade T:s fader, att T. och hans broder skulle er-

hålla nyttjanderätt på livstid till var sin del av en släktgård, medan äganderätten till gården skulle tillfalla T:s brorson. — PN ansåg T. böra likställas med ägare av jordbruksdelen och beskattade honom för taxerade jordbruksvärdet med avdrag för efter proportionering därå belöpande gäld, eller för 395.235 kr. — KR: ej ändring med hänsyn till innehållet i anvisningen till 7 § SF. Hos RR yrkade T. i första hand — framför allt med hänsyn till sina omfattande skyldigheter, bl. a. att svara för fastighetsskatt, viss framtida pensionskostnad samt brandförsäkrings- och vissa livförsäkringspremier — att inte bli beskattad för jordbruksdelens värde, i andra hand nedsättning till 302.880 kr, beräknat på grundval av en exaktare fördelning av tax.värdet å T:s och broderns brukningslotter och med avdrag för efter proportionering å hans lott belöpande in-tecknad gäld. RR gjorde ej ändring i KR:s utslag: Såvitt framgår av utredningen i målet föreligga icke sådana omständigheter, att T. såsom innehavare av ifrågavarande fastighetsdel skall vid förmögenhetstaxeringen likställas med ägare av densamma. Enär emellertid besittningsrätten är upplåten på livstid och icke är förenad med förpliktelse av beskaffenhet att kunna betecknas såsom vederlag för upplåtelsen, är T. jämlikt 3 § 1 mom. f) SF skattskyldig för värdet av besittningsrätten. Vad i målet blivit upplyst rörande fastighetsdelens värde samt rörande omfattningen av de rättigheter och skyldigheter, som åtfölja innehavet, får anses ge vid handen, att kapitalvärdet av besittningsrätten icke understiger det belopp, som PN fastställt. (RR:s utslag den 7/9 1965.)

Jfr. RÅ 1939 ref. 2, 1947 ref. 18, 1950 Fi 768 och 1952 Fi 510.

Avdrag för skuld till barn

Besvär av godsägaren N. angående förmögenhetstaxering år 1958. — Vid bodelning och arvskifte efter N:s hustru erhöll N:s barn i stället för kontanter av N. utställda reverser å tillhopa 120.000 kr, vilka reverser löpte utan ränta och förföll till betalning vid N:s frånfälle. RR medgav N. avdrag för skulden med belopp, som utgjorde skuldens värde vid utgången av 1957, eller 90.300 kr. (En ledamot ansåg, att avdrag inte kunde medgivas.) (RR:s utslag den 7/9 1965.)

Anm. *Diskontering till nuvärde av skulden skedde med ledning av tabell III Sf. Jfr. Geijer m. fl. Skattehandbok 6:te uppl. sid. 672.*

Avdrag för förlustutjämning

Besvär av TI angående modedirektri- sen G:s inkomsttaxering år 1961. — G., som drev mode- och designrörelse med räkenskapsår intill 1958 års utgång sam-

manfallande med kalenderår, hade i avsikt att ändra redovisningsperiod förlängt räkenskapsåret till att omfatta tiden 1/1 1959—31/3 1960. I en år 1960 avgi- ven dekl. redovisade G. såsom inkomst allenast restituerad kommunalskatt å 169 kr samt tillgodoförde sig vissa allmänna avdrag, i följd varav förlust uppkom vid taxeringen till sis med 23.791 kr och vid taxeringen till kis med 17.782 kr. — I sin dekl. 1961 yrkade G. förlustavdrag för de vid 1960 års taxering inte utnyttjade allmänna avdragen. KR medgav avdra- get. RR: Såsom KR funnit har skyldig- het för G. icke förelegat att jämlikt 22 § 1 mom. första stycket vid 3) TF avlämna dekl. vid 1960 års taxering. Vid sådant förhållande saknas i 2 § andra stycket KF om förlustutjämning vid taxering för inkomst angiven förutsättning att enligt samma förordning medgiva det av G. yr- kade avdraget. (RR:s utslag den 24/8 1965.)

Jfr. Skattenytt 1960 sid. 234.